

[Carsten Andersen]

Truslen om udbredelse af AIDS – især blandt unge – hænger tæt sammen med den pågældende samfundsgruppes misbrugsmønster. Hvis der ikke sættes tilsvarende kraftigt ind over for grupper med et blandingsmisbrug, kan der med rimelighed rejses tvivl om virkningen af AIDS-kampagnen i det konkrete handlingsøjeblik.

Endelig er der afvejningen af de varige mentale skader, som amfetaminmisbrug – og spiritusmisbrug – blandt unge afstedkommer, set i forhold til udbredelsen af AIDS og risikoen herfor.

Det er spørgerens håb, at ministeren vil finde anledning til at styrke en oplysningskampagne over for det stadigt stigende amfetaminmisbrug.

Svar (10/3 88):

Sundhedsministeren (Agnete Laustsen):

Der er såvel herhjemme som internationalt enighed om at prioritere indsatsen imod AIDS højt, og der er da også afsat ganske betydelige midler til den forebyggende indsats inden for dette område. Jeg er imidlertid også enig med spørgeren i, at amfetaminmisbruget udgør et alvorligt problem, specielt blandt ungdommen. Vi må derfor være indstillet på at afsætte tilstrækkelige ressourcer til oplysningsindsatsen imod amfetamin (speed).

Stigningstakten i antallet af nye AIDS-tilfælde har i den senere tid været mindre, end vi kunne forvente på grundlag af de tidligere opstillede prognoser.

Jeg er på denne baggrund indstillet på at overveje mulighederne for at anvende nogle af de midler, der er afsat til det forebyggende AIDS-arbejde, til en forstærket indsats for forebyggelse af amfetaminmisbruget. Jeg er i denne forbindelse enig med spørgeren i, at en vellykket forebyggelse af amfetaminmisbrug også vil virke forebyggende over for udbredelsen af AIDS-virus.

Spm. nr. S 688

Til forsvarministeren (2/3 88) af:

Fischer (KF):

»Hvad kan ministeren oplyse om den igangværende opbygning af de sovjetiske søbaserede atommissilsystemer i Nordområdet og om denne opbygnings betydning for de nordiske lande

– set i relation til INF-aftalens bestemmelser om fjernelse af alle nukleare mellemdistanceraketter fra europæisk område?«

Begrundelse

I et interview med Berlingske Tidende den 2. marts 1988 har den norske forsvarsminister, Johan Jørgen Holst, oplyst, at den sovjetiske militære oprustning i Nordområdet er fortsat med uformindsket styrke i hele 1987. I interviewet oplyser den norske forsvarsminister endvidere, at denne oprustning tilsyneladende omfatter modernisering og udbygning af den sovjetiske flåde af ubåde, der kan fremføre langtrækkende krydsermissiler, som vil kunne ramme et hvilket som helst område i Vesteuropa. På denne baggrund rejser Johan Jørgen Holst spørgsmålet, »i hvilken udstrækning man fra russisk side tænker sig langtrækkende krydsermissiler placeret som en slags funktionel erstatning for de landbaserede mellemdistanceraketter«, som fjernes fra Europa i henhold til INF-aftalen.

Svar (10/3 88):

Forsvarministeren (Collet):

INF-aftalen omfatter alle landbaserede atommissiler med en rækkevidde på 500–5.500 km. Den berører for så vidt angår Sovjetunionen følgende våbensystemer: SS-20, SS-4, SS-5, SS-12 og SS-23 samt det under udvikling værende krydsermissilssystem SSC-X-4. Aftalen har ikke indflydelse på søbaserede atomvåbensystemer, uanset rækkevidde.

Det sovjetiske arsenal af ubådsbaserede ballistiske atommissilsystemer omfatter en række forskellige missiltyper med rækkevidde fra ca. 2.000 km til 9.000 km placeret på ubåde af typerne Typhoon, Delta og Yankee. Ca. 60 procent af Sovjets strategiske ubåde har base på Kolahalvøen og operationsområde primært i de nordlige farvande, herunder også Polarhavet.

Yankeeklasse-ubådene har hidtil haft operationsområde i det vestlige Atlanterhav, men trækkes i takt med indfasningen af Typhoon- og Deltaklasserne ud med henblik på monterning af det nyudviklede krydsermissil SS-N-21. Dette missil, som har en rækkevidde på 3.000 km, og som i øvrigt er identisk med det af INF-aftalen omfattede SSC-X-4, er karakteriseret ved at kunne anvendes fra et torpedorør, hvor-